

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16CoCsp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220206062
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1220206062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivany Štíftovej a sudcov JUDr. Romana Majerského a JUDr. Romana Bolebrucha v spore žalobcu: KOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, proti žalovanému: Ľ. D., H.. X.XX.XXXX, D. XXXX/X, C., o zaplatenie 91,18 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 52Csp/219/2020-51 zo dňa 29.7.2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu; žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenu súdu 2.11.2020 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 91,18 eura s príslušenstvom titulom nezaplatenia poistného za dobu do zániku poistenia na tom skutkovom základe, že so žalovaným bola dňa 15.3.2018 uzavretá poistná zmluva na dobu neurčitú. Žalobca a žalovaný si v zmysle poistnej zmluvy dohodli spôsob platenia ročného poistného štvrťročne, avšak žalovaný porušil túto svoju zmluvne dohodnutú povinnosť. V zmysle § 9 ods. 1 a 2, § 9 ods. 4 a § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), poistenie zodpovednosti zaniká okamihom, keď nastala skutočnosť uvedená v § 9 ods. 1 a tiež nezaplatením poistného alebo jeho časti v zákonnej jednomesačnej lehote. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení má poisťovateľ nárok na poistné do 15.1.2019 vo výške 91,18 eura. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením poistného, preto si žalobca zároveň uplatnil aj zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5 % ročne od 16.1.2019.

2. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 13.5.2021 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní doplnil žalobu o riadne skutkové zdôvodnenie žalovaného návrhu vrátane výšky žalovanej pohľadávky a doručil súdu aj poistnú zmluvu, ktorá v spise ako dôkaz absentovala. Výzva bola právnomu zástupcovi žalobcu riadne doručená dňa 18.5.2021. Žalobca na ňu nereagoval.

3. Súd prvej inštancie rozhodol o veci v súlade s § 177 ods. 1 písm. a) v spojení s § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) bez nariadenia pojednávania, keď vo veci verejne vyhlásil rozsudok.

4. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

Žalobca si nesplnil svoju elementárnu zákonnú povinnosť riadne skutkovo zdôvodniť žalobný návrh, teda úplne a pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti, zdôvodniť výšku žalovanej pohľadávky ako aj pripojiť k žalobe rozhodujúci, ním uvedený dôkaz, ktorým je poisťná zmluva. Súdu prvej inštancie nebola známa konkretizácia dôvodu zániku poistenia ako ani výpočet poisťného do zániku poistenia. Nebolo mu tiež zrejmé, kedy sa žalovaný dostal do omeškania a s ktorou splátkou poisťného. Mal za to, že nie je povinný zisťovať tieto skutočnosti z listín priložených k žalobe a pátrať tak po informáciách, ktoré žalobný nárok podporujú, prípadne ho nepotvrdzujú. Žalobca nereagoval ani na výzvu súdu, ktorou bol požiadaný o zjednanie nápravy. Absencia riadneho skutkového zdôvodnenia žaloby znamená aj zmarenie prípadného uplatnenia prostriedkov procesnej obrany zo strany žalovaného. V konečnom dôsledku však znamená stratu sporu pre neunesenie dôkazného bremena.

5. Záverom poznamenal, že žalobca, ktorý v predmetných veciach podáva na tunajší súd desiatky žalôb, si svoju povinnosť riadneho zdôvodnenia žaloby neplní ani v týchto iných žalobách. Výzvy na splnenie zákonnej povinnosti mu boli adresované vo všetkých prípadoch. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu používa jednoduchú formulárovú žalobu, v ktorej mení len tri konkrétne údaje. Predmetnými výzvami vznikajú v týchto väčšinou finančne bezvýznamných sporoch nehospodárne úkony a konania sa zbytočne naťahujú.

6. Keďže súd prvej inštancie nemal nárok žalobcu a tvrdenia v ňom uvedené za preukázané, žalobu v zmysle § 157 ods. 1, § 177 ods. 1 písm. a), § 132 ods. 1 až ods. 3, § 215 ods. 1, § 217 ods. 1 C. s. p. a § 788 ods. 1, § 801 ods. 2, § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p.; žalovaný mal vo veci úspech, preto mal nárok na náhradu trov konania; žiadne trovy mu však nevznikli, preto mu ich súd prvej inštancie nepriznal.

7. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) C. s. p. a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že súčasne so žalobou predložil i poisťku č. XXXXXXXXXXXX, výzvu na zaplatenie pohľadávky a oznámenie o zániku poisťnej zmluvy. Vzhľadom na to, že poisťka je legálnym dokumentom so zákonnou definíciou a významom identifikovaným právnym poriadkom podľa § 791 Občianskeho zákonníka, nesúhlasil so záverom konajúceho súdu, že o záväzkovom vzťahu so žalovaným nepredložil rozhodujúci dôkaz. Zdôraznil, že zánik poistenia nastal z dôvodu neplatenia poisťného zo strany žalovaného, a preto mohol preukázať len dátum, ku ktorému eviduje zánik poistenia, a nie i to, že mu žalovaný poisťné nezaplatil; v zmysle tzv. negatívnej dôkaznej teórie totiž od neho nemožno žiadať preukázanie neexistencie určitej právnej skutočnosti.

8. Zastával názor, že súd prvej inštancie posúdil žalobný návrh a dôkazy ako nepreukázané v rozpore s Článkom 15 C. s. p. i napriek absolútnej nečinnosti žalovaného, ktorý na žalobu nereagoval a skutkové tvrdenia v nej uvedené nepoprel. Súd prvej inštancie pritom žalovanému doručil žalobu spolu s prílohami a výzvou, aby sa k nej vyjadril, na ktorú výzvu žalovaný nereagoval, a teda nespochybnil existenciu poisťnej zmluvy, ani tvrdenia uvedené v žalobe o existencii nároku a výške nedoplatku na poisťnom. Súd prvej inštancie mal potom vyhodnotiť skutkové tvrdenia uvedené v žalobe ako nesporné.

9. Dal do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/180/2018, ktorým tento na základe ním podaného odvolania zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie plne sa stotožniac s jeho argumentáciou o porušení práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia pritom podčiarkol, že pokiaľ sa žalovaný k žalobe, ktorá jej bola doručená spolu s prílohami, nevyjadril a skutkové tvrdenia v nej obsiahnuté nepoprel, prichádzala do úvahy aplikácia právnej domnienky uvedenej v § 151 ods. 1 C. s. p.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku správny. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.6.2022 (§ 378 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p.).

12. V nadväznosti na odvoláciu argumentáciu žalobcu, odvolací súd predovšetkým uvádza, že pri viazanosti uplatnenými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), sa v rámci odvolacieho prieskumu zaoberal iba tými odvolacími dôvodmi a ich obsahovým vymedzením, ktoré žalobca výslovne uviedol v odvolaní; pri viazanosti dôvodmi odvolania pritom neprichádza do úvahy vyhľadávanie konkrétnych skutočností v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a jeho postupe, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania, pretože je neprípustné, aby odvolací súd sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo. Z uvedeného potom vyplýva požiadavka aj na kvalitatívne vymedzenie odvolacieho dôvodu z hľadiska skutkovej a právnej argumentácie, nachádzajúca svoj základ v tom, že strana sporu je zodpovedná za to, že bude účinne uplatňovať svoje procesné práva aj v odvolacom konaní. Je notoriou, že k zodpovednému uplatňovaniu vlastných procesných práv patrí tiež požiadavka, aby strana sporu mala jasno v dôvodoch svojej nespokojnosti s rozhodnutím súdu prvej inštancie a tieto následne v odvolaní dostatočne jasne špecifikovala; o to viac, pokiaľ je kvalifikovane zastúpená právnym zástupcom.

13. Žalobca v podanom odvolaní namietal proti záverom sudu prvej inštancie, že nepredložil k tvrdeniu o existencii záväzkového vzťahu rozhodujúci dôkaz, majúci za to, že spolu so žalobou predložil nielen výzvu na zaplatenie pohľadávky, oznámenie o zániku poisťnej zmluvy, ale i poisťku, ktorá v zmysle § 791 Občianskeho zákonníka potvrdzuje uzavretie poisťnej zmluvy. Pokiaľ išlo o dôkaz o zániku poistenia z dôvodu neplatenia poisťného zo strany žalovaného namietal, že taký dôkaz nemohol poskytnúť v zmysle tzv. negatívnej dôkaznej teórie. Súd prvej inštancie mal podľa neho vychádzať z jeho skutkových tvrdení uvedených v žalobe a tieto, keďže neboli žalovaným spochybnené, mal považovať za nesporné v zmysle § 151 C. s. p. Odvolacia argumentácia žalobca však nereaguje na dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu zamietol.

14. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku totižto vyplýva, že súd prvej inštancie žalobcovi v prvom rade vytkol, že si nesplnil svoju povinnosť bližšie skutkovo opísať rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si uplatňoval žalovaný nárok, akými bolo uvedenie sumy ročného poisťného, výšky splátok a dátumu ich splatnosti, vrátane konkretizácie dôvodu zániku poistenia, pričom mu vytkol i to, že nezdôvodnil ako dospel k sume žalovanej pohľadávky; až následne súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nepreukázal skutkové tvrdenia ani poisťnou zmluvou. Žalobca, zameriavajúc sa v odvolaní primárne na procesný postup pri dokazovaní, bol toho názoru, že na rozdiel od žalovaného, uniesol dôkazné bremeno a zároveň si splnil i povinnosť tvrdenia a bol to práve žalovaný, ktorý svoju povinnosť jeho skutkové tvrdenia poprieť, zanedbal. Z obsahu žaloby pritom vyplýva, že žalobca v nej uviedol skutkové tvrdenie len ohľadne uzatvorenia poisťnej zmluvy so žalovaným dňa 15.3.2018, na dobu neurčitú, ako i skutkové tvrdenie, podľa ktorého sa mali dohodnúť na platení ročného poisťného v štvrtročnom intervale. Žalobca však v žalobe neozrejmil výšku ročného poisťného, neuviedol termíny splatnosti jednotlivých splátok poisťného, ani na nich sa viažuace tzv. lehotné poisťné (t. j. výšku splátok poisťného), pričom opomenul ozrejniť i spôsob výpočtu ním požadovaného dlžného poisťného; žalobca pritom nešpecifikoval tieto ďalšie skutkové tvrdenia podstatné pre rozhodnutie o veci ani po výzve konajúceho súdu zo dňa 13.5.2021; v nej konajúci súd dal žalobcovi súčasne do pozornosti ustanovenie § 132 ods. 2 C. s. p., ktoré výslovne stanovuje, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. I keď z poisťky, ako dôkazu o uzatvorení poisťnej zmluvy možno zistiť podstatné skutočnosti týkajúce sa výšky ročného poisťného a štvrtročných splátok, vrátane termínu ich splatnosti, tento dôkaz nemôže slúžiť ako náhrada za nesplnenie elementárnej povinnosti žalobcu špecifikovať podstatné a rozhodujúce skutočnosti, od ktorých vyvodzoval uplatnený nárok; navyše, pokiaľ ho na splnenie tejto povinnosti súd prvej inštancie osobitne vyzval. Na uvedenom možno zotrvať o to viac v situácii, keď podľa tvrdenia žalobcu si mali sporové strany dohodnúť spôsob platenia ročného poisťného v štvrtročných intervaloch, resp. v splátkach, a teda v zmysle ustálenej judikatúry sa mali dohodnúť na posune splatnosti dohodnutého ročného plnenia na deň splatnosti jednotlivých splátok (k tomu i rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2Obo 139/2008, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 6Co/475/2012), pričom okamih splatnosti poisťného, resp. v danom prípade splátky poisťného, je v zmysle § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. určujúci pre ustálenie dátumu zániku poistenia zodpovednosti, ktorý žalobca v žalobe ani neuviedol.

15. Vzhľadom na to, že žalobca na výzvu konajúceho súdu nereagoval a nedoplnil podstatné skutkové tvrdenia týkajúce sa uplatneného nároku na zaplatenie sumy 91,18 eura s prísl., nemožno sa stotožniť s jeho odvolacou argumentáciou, že ním uvádzané skutkové tvrdenia sa stali nespornými len z dôvodu, že

sa žalovaný k žalobe nevyjadril a tieto nepoprel. Zanedbanie povinnosti tvrdiť, ani pri pasivite protistrany, ktorá sa tak nie je schopná k „neexistujúcemu“ tvrdeniu vyjadriť, nemôže mať za následok povinnosť priznať „akýkoľvek uplatnený nárok“; preto i aplikácia § 151 ods. 1 a ods. 2 C. s. p., na ktorej uplatnenie sa žalobca odvolával, bola v okolnostiach prejednávanej veci neopodstatnená. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak samotný žalobca zanedbal svoju povinnosť tvrdenia (k tomu pozri uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 246/2019). V tejto procesnej situácii žalobca nedôvodne poukazoval i na uznesenie Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/180/2018, ktoré vychádzalo z toho, že súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu z dôvodu nepreukázania jeho nároku, a teda nie z dôvodu nesplnenia jeho povinnosti tvrdiť, t. j. uviesť ďalšie podstatné skutočnosti odôvodňujúce uplatnený nárok.

16. Na uvedenom základe dospel odvolací súd k záveru, že žalobca v odvolaní neuviedol také tvrdenia, ktoré by boli svojou relevanciou spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. s tým, že žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, a ktorému by inak patrila náhrada trov konania, ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).